

Rugen, sandsynligvis for mindst Trediedelen af hele Avlen. „Den mest afgørende Betydning maa imidlertid tillægges de meget væsentlige finansielle Interesser, der knytter sig dels til de foreliggende Muligheder for en Eksport af Brødkorn og dels til Fastsættelse af en Formalingsafgift paa Hveden, idet disse Foranstaltninger vanskeligt kan bringes til Udførelse uden Bibeholdelse af Statslagrene“, og man har derfor ment det rigtigst endnu for dette Aar at bibeholde Statslagerinstitutionen. Med Hensyn til Udgiften herved bemærkes i Motiverne, at naar Lagerlejen skal beregnes, som hidtil, pr. Maaned, maa Udgiften for indeværende Høstaar sættes til 22,9 Mill. Kr., hvoraf ca. 16,3 Mill. Kr. som Lagerleje for Brødkornet. Brødkornsadministrationen har imidlertid foreslaaet en Ordning paa Grundlag af Dagbetaling, hvorefter Lagerleje-Udgiften vil gaa ned til 10,7 Mill. Kr. — Med Hensyn til Udgiften til Tørringen af Rug anføres, at efter Indførelse af Kvalitetsbetaling og Dagbetaling til Statslagrene vil det Kvantum Rug, der indleveres til Tørring, kunne indskrænkes „meget væsentlig, sandsynligvis til kun at omfatte Sommermaanederne Forbrug eller ca. 1 Mill. hkg. Omkostningerne ved Tørring og Tørringssvind vil derefter kunne anslaaes til ca. 6,5 Mill. Kr. Ved at indføre en højere Udsalgspris for den tørrede Rug — ca. $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. hkg — vil Udgiften til Tørring yderligere kunne reduceres ned til ca. 5 Mill. Kr.“. — Medens Udgifterne til Transport af Kornet ikke antages at kunne nedsættes — de anslaaes til 7,2 Mill. —, vil „Udgifterne til den rene Administration“, der i 1919—20 var 3,5 Mill. Kr., ved Bortfald af de kommunale Nævn kunne formindskes med ca. 1 Mill. Kr., „og ved den Indskrænkning af Administrationen, der er en Følge af Kornlovens større Enkelthed og mindre Omfang, mener Brødkornsadministrationen at kunne spare yderligere ca. 1 Mill. Kr.“. I alt anslaaer Ministeriet Udgifterne ved Gennemførelsen af Kornordningen til 24,4 Mill. Kr. (mod 41,8 Mill. Kr. i Fjor). — Hertil kommer saa Statens Tilskud for at holde Brødpriserne, som Befolkningen skal betale, nede. Ministeriet har foreslaaet, at den hidtil gældende Pris paa 15 Kr. uforandret fastholdes indtil 1. April 1921. „Efter dette Tidspunkt, hvor der kan paaregnes en større Arbejdsfortjeneste og en Formindskelse af Brændselsudgifterne, vil det derimod kunne anses for forsvarligt at forhøje Rugprisen med 10 Kr. pr. hkg, en Forhøjelse, der for Sommermaanederne betyder 30 Øre pr. 4 kg Rugbrød, og som for hele Høstaaret vil medføre en Stigning af $10 \times 5 : 12 = 4\frac{1}{6}$ Øre pr. kg Rug, svarende til $12\frac{1}{2}$ Øre pr. 4 kg Rugbrød“. Nedbringning af den i Lovforslaget fastsatte Afleveringspris fra ca. $43\frac{1}{2}$ Kr. til en gennemsnitlig Forbrugerpris paa $19\frac{1}{6}$ Kr. vil for hele Forbruget, der efter Indlemmelsen af de sønderjydske Landsdele vil udgøre ca.